

SESTRA AGNELA

Jak jsme chodili na Agnelu

Letošní Velikonoce se nás dotkly opravdu naplno. Zejména naše děti je prožívaly s opravdovým postním smutkem. Důvodem byl mimo jiné odchod sestry Agnely, která je provázela hodinami náboženství. Občas mi připadalo, že nejdou na náboženství, ale podobně, jak se v Praze chodí na Halíka, chodily naše děti na Agnelu. ☺

Jako rodič jsem občas sedával na chodbě před klubem, kde náboženství probíhalo, abych jednak nerušil intenzitu duchovního působení a jednak byl připraven zasáhnout v případě nenadálého zkratu některého z dětských účastníků. Jak jsem tam tak sedával, bylo z klubu slyšet... vlastně vůbec nic. Byl tam neuvěřitelný klid. Probouzely se ve mně otázky: Jak to ta Agnela s těmi dětmi dělá? Proč to takhle nefunguje doma nebo ve škole, kde učím?

No a když nábožko skončilo, děti byly spokojené, Agnela byla spokojená a já se v duchu ptal, zda proto, že si to všichni užili, nebo proto, že už to skončilo. Věřím pevně, že to první. Agnelo, moc děkujeme! (PJ)

Doba, než jsem se rozhodla pro duchovní život.

Vyrůstala jsem v Praze na Jižním Městě. Pamatuji si silný zážitek, byli jsme celá rodina na chalupě na Benešovsku, dopoledne 12.11.1989, bylo mi tehdy 13 let. Dávali v televizi kousek přenosu svatořečení Anežky Přemyslovny, protože ještě byla totalita, zbytek přenosu dávali v televizi po půlnoci. Maminka ani táta mne sice nevedli k víře v Boha, ale to dopoledne nás mamka budila, ať se jdeme podívat, že toto je velmi vzácná událost. V televizi byly záběry z Vatikánu a já poprvé v životě viděla biskupy, papeže. Prožila jsem jeden z prvních vnitřních doteků od Pána... Svatá Anežka je mojí birmovací i řeholní patronkou.

Co se mi vybaví, když se řeknou Řepy.

Z minulých let - brigáda v létě 1996. Třetí rok po konverzi. Po maturitě jsem chodila pár dní, do ještě neotevřeného kláštera, uklízet různě po patrech. Pamatuji si první partu zaměstnanců, první komunitu sester, první pacienty, první obyvatelky věznice. Toto léto jsem se přihlásila k sestřím boromejkám. Ale když bych měla říci, co budou pro mne znamenat nově teď, budu si pamatovat ty různé propojené světy, které tu žijí... Hlavně také za ty poslední tři roky boj s Covidem a všechno kolem toho a také ukrajinské rodiny, které jsme měli v komunitě. Bylo to silné období.

Co mě čeká dál....

To ví hlavně Hospodin, proto jsem, co se týče budoucnosti, v klidu ☺. Určitě má dobrý plán se mnou. V polovině března se stěhuji do Frýdku-Místku, tam už jsem působila, těším se. Budu mít teď takové období zastavení, ráda bych na delší dobu zajela do nějakého kláštera na samotě do ticha. Poté se těším do nové služby, konkrétnosti kolem ní, budu ladit až na místě.

A co bych chtěla ještě říci?

Často jsem během děkonné modlitby ve farnosti nebo při různých setkáních slyšela, jak nám lidé vyjadřují, že jsou rádi, že tu my sestry jsme. Právě proto bych ráda teď poděkovala za to, že také my sestry, jsme moc rády za vás, za to, že tu můžeme právě s vámi být, modlit se a sloužit. Jste pro nás darem a velkou pomocí. Díky Bohu za vás.

(Agnela)

Poděkování za vedení Martinovin

Martinoviny jsou již tradičním žurnálem naší farnosti. Zpočátku vycházely takřka pořád za vydatného přispívání tehdejšího faráře Pecky, později se vydávání chopil David jako pastorační asistent.

Dnes vycházejí Martinoviny jednou za dva měsíce a jejich dnešní podobu jim vtiskl Václav Peřich, který si jejich vydávání na „provizorní“ dobu vzal na svá bedra.

Rádi bychom tedy poděkovali panu Peřichovi za jeho obětavou práci a nasazení, které do tvorby farního občasníku věnoval s výhledem neustále se prodlužujícího provizoria. Věříme, že budeme pokračovat v nastavené laťce a že se občas potkáme třeba při mši v kostele.

Ještě jednou veliké díky a pevné zdraví
(PJ)

„Vážený a milý pane magistře,

velké díky celému farnímu společenství za vstřícnost a trpělivost, s jakou se se vždy rozebraly náhražkové výtisky MN, jimiž jsem zkoušel poponést tradici zdejšího farního zpravodajství. Jak při pohledu na předchozí vydávání Martinovin, tak při listování opravdovými zpravodaji (jaké například měsíčně vydává farnost v Letohradě a mnohé jiné) bylo ovšem zřejmé, že jde o provizorium. Avšak věřil jsem, že to má smysl. Nám se ženou zdejší farní pospolitost moc pomohla, když jsme po desítkách let ve Střešovicích našli útočiště v Řepích. Deo gratias!

Srdečně zdraví
Václav Peřich“

OZNÁMENÍ A INFORMACE

Nové lavice v kostele SV. Rodiny

V červnu by měly být v kostele Sv. Rodiny instalovány nové lavice, které farnost pořídila za 149000,- Kč. Lavice by měly zvýšit komfort zejména při klečení během bohoslužeb, kdy v současné situaci na židlích bylo málo místa a klečct se tam téměř nedalo. V této chvíli se dle zdrojů blízkých redakci ☺ pracuje na doladění odstínů.

..

Úklid kostela Sv. Rodiny

V souvislosti se zajištěním pravidelného úklidu kostela Sv. Rodiny proběhla komunikace s firmou MAX služby, se kterou se farnost dohodla na pravidelném úklidu po 14 dnech. Firma nabídla částku 350,- Kč bez DPH. Pravidelný běžný úklid bude zajišťován touto firmou.

AKCE

V pátek 2 června se naše farnost opět zapojí do Noci kostelů. Letos zapojíme podle pravidla střídání kostel sv. Martina, ve kterém bude hlavní program celého večera.

Každý rok je o tuto akci docela zájem. Lidé s dětmi se zajdou podívat nejen na kostel, ale poslechnout si zajímavosti, zazvonit na zvon nebo se ohřát u ohně.

To ale není samo sebou. Je k tomu potřeba pár ochotných a šikovných lidí. Proto kdybyste měli čas, chuť a nápad, přijďte pomoci a zapojte se

KONTAKTNÍ ÚDAJE:

Správce farnosti: Řehoř J. Žáček, OPraem

tel.: 731 621 269

e-mail: rehor.zacek@gmail.com – datová schránka: rk6q49n

Adresa farnosti a farní kancelář (v sakristii kostela Svaté Rodiny):

K šancím 50/6, 163 00 Praha 17 - Řepy

Číslo účtu pro dary na konto farnosti: 163955389/0800

Živý přenos bohoslužeb (neděle 9:00) – YouTube kanál farnosti

Další informace na webových stránkách: <https://farnostrepy.cz/>.

MARTINOVINY – zpravodaj farnosti svatého Martina v Řepích, kontakt martinoviny@centrum.cz